

Pressmeddelande

2007-03-01

Riksdagsledamot
Krister Hammarbergh
070-636 22 60

Hammarbergh (m) tar riksdagsdebatt om småviltsjakten

- **Det är orimligt att snävt klassificera småviltsjakten som en tjänst och därmed ge samma rättigheter till ripjakten åt utländska medborgare som för lokalbefolkningen, säger Krister Hammarbergh(m) som väcker en interpellation till jordbruksminister Eskil Erlandsson när det gäller småviltsjakten**
- Regeringen har tvingats till en översyn av regelverket på grund av att Kommerskollegium i ett yttrande har hävdats att småviltsjakten ensidigt skall betraktas som en tjänst. Därmed skulle samtliga medborgare i EU ges samma rätt till jakten som svenska medborgare.
- Jakt handlar ytterst om tillgången till vilt. Vilt är en naturresurs och inte en tjänst. Att en nödvändig reglering av uttaget leder till en försäljning av jaktkort innebär inte att ripjakten förvandlats till en tjänst med fri tillgång för alla Européer.
- Det är rimligt att även EU förstår att småviltsjakten bör omfattas av regler som berör naturresursfrågor och inte som en tjänstefråga, säger Hammarbergh vidare. Redan idag kan vi se att det behövs vissa begränsningar i jaktfriheten säger Hammarbergh vidare efter det att han pressat jordbruksminister Eskil Erlandsson på svar om Sveriges linje i frågan.
- För att situationen inte skall bli helt orimlig kan det vara klokt att inte låta utländska jägare få jaga helt på egen hand i de svenska jaktområdena. Åtminstone vore det bra om dessa följdes åt av en svensk auktoriserad jägare, menar Hammarbergh vidare.

Hammarbergh har drivit frågan om villkoren och förutsättningarna för svensk småviltsjakt under lång tid i riksdagen. Han har bland annat förespråkat att det måste finnas en balans mellan antalet utländska och svenska jägare och att man måste ta hänsyn till de lokala och regionala förhållandena innan man tar beslut om jaktkvoter och internationell lagstiftning.

Interpellationen bifogas nedan i sin helhet:

Svenska jägares möjlighet till småviltsjakt i fjällvärlden

År 1993 togs beslut om att upplåta statens marker ovan odlingsgränsen runt Västerbotten och Norrbotten samt på renbetesfjället i Jämtlands län för småviltsjakt. Beslutet innebar att småviltsjakten skulle upplåtas till svenska medborgare, samt även till utländska medborgare. Länsstyrelsen administrerar jakten på berörda områden och har i stor utsträckning sett till att även utländska jägare har omfattats av samma villkor som de svenska jägarna. Detta har även

gällt i tider när länsstyrelsen valt att begränsa jaktens omfattning genom olika restriktioner. Sverige är dock det enda landet som tillåter jakt på lika villkor mellan svenska och utländska medborgare. Detta innebär bland annat att till exempel norska medborgare kan bedriva jakt på lika villkor som svenska jägare i de svenska jaktområdena medan svenskarna däremot inte har tillträde till samma förmåner i Norge. Detta eftersom Norge inte tillåter utländska medborgare att bedriva jakt på samma villkor.

Trycket från utländska jägare har stundtals varit mycket hårt. Under ett flertal år har länsstyrelsernas hantering av regelverket kritiserats. Föregående år ändrades tillämpningen efter ett beslut av länsstyrelsen i Norrbotten. Länsstyrelsen tillämpade därmed lagstiftningen på det sätt som den ursprungligen var avsedd att användas.

Detta ledde senare till att Kommerskollegium i ett yttrande till länsstyrelsen i Norrbotten önskade en återgång till tidigare tillämpning. Man hävdar att den mer restriktiva tillämpningen skulle vara diskriminerande gentemot utlänningar. Man hävdar vidare att detta skulle strida mot EG-rätten.

Svenska jägare upplever att deras tillgång till jaktmöjligheter begränsas genom denna tolkning. Antalet utländska jägare har ökat, vilket resulterat i att dessa står för i storleksordningen hälften av all viltfångst. Enligt Jägarförbundet står redan idag norrmän och italienare för 75 procent av jaktkorten i Norrbotten. För inte så länge sedan reagerade också de svenska jägarna på att norska jägare avslöjats med grova regelbrott samtidigt som svenska jägare förbjudits att jaga i attraktiva områden.

Detta drabbar främst den lokala och regionala jaktintresserade befolkningen. Tillgången till vilt borde rimligen ses som en naturresurs, i det yttrande som Kommerskollegium lämnat fokuserar man starkt på jakten som en tjänst. Även om en del av regleringen av den naturresurs som viltet utgör innebär en försäljning av jaktkort, så leder Kommerskollegiums snäva tolkning av småviltjakten som en tjänst till felaktiga slutsatser. Tillgången på vilt måste rimligen betraktas som en naturresurs.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande fråga till jordbruksminister Eskil Erlandsson

Avser statsrådet att vidta några åtgärder som kan underlätta en reglering av småviltjakten ovanför odlingsgränsen så att utländska jägares rätt till det svenska viltet kan begränsas?